

Gonne Klinkert is partner bij MatchQ en selectiespecialist. Zij schrijft maandelijks over ervaringen van klanten en kandidaten in de selectiewasstraat.

Keiharde feiten graag

Als mens ben ik dol op feiten. Aantoonbare waarheden. Wetenschap, zeg maar. U kunt zich meteen voorstellen waarom ik mijn baan zo leuk vind: achter alles wat wij doen, zitten wetenschappelijk onderbouwde modellen. Onze adviezen en beslissingen worden genomen op basis van feiten en resultaten, en niet op zoiets ongrijpbaars en veranderlijk als meningen. Was de hele wereld maar zo overzichtelijk – maar dat issie niet.

Want de mens zou geen mens zijn als hij niet een voorliefde had voor –overzichtelijke– keuzes. We willen niet één boter, één soort spaghetti en maar één kandidaat zien. Nee, we willen het gevoel hebben dat we zelf beslissen, dat we ons lot zelf in de hand hebben, dat we achter het stuur van ons leven zitten; dus kunnen kiezen...

Ook al weten we best dat we maar één boter tegelijk op onze ene boterham smeren, dat we maar één spaghetti en maar één juiste kandidaat nodig hebben, willen we toch een schap met 7 soorten margarine (met en zonder olijfolie, omega 3 & 6 of cholesterol verlagende weet-ik-wat), 5 rode pastasauzen en een shortlist van ten minste 3 kandidaten.

Echt heel handig is dat natuurlijk niet. Het kost meer tijd, bijvoorbeeld. Headspace ook, zodra u basilicum of kruidige tomaat in overweging neemt, denkt u niet meer aan het redden van de wereld, het juist opstellen van een factuur, of nieuwe manieren om een onverwacht probleem op te lossen. Soms, echter kost het u tijd en ook geld.

Die shortlist van drie kandidaten die u toch 'voor de zekerheid' allemaal 'maar even gaat zien'. Om vervolgens, als toppunt van bewezen psychologisch menselijk gedrag, allerlei eigenschappen aan de kandidaat toe te schrijven met wie u de meeste klik heeft. Die klik, dat weet u ook, vindt ergens in de eerste 8 seconden van een ontmoeting plaats, en is gebaseerd op houding, handdruk, geur, uiterlijk en wat dies meer zij. Dingen die uw klant aan de andere kant van de telefoon eigenlijk helemaal niet ziet. Het laatste snuffe wetenschap in deze column is dan die van kansberekening: het kan zomaar zijn dat de geprefereerde kandidaat ook op papier de best geteste is. Dat is natuurlijk helemaal prachtig.

Voor al die keren dat het niet zo is, dan kan die keuze zomaar veel tijd en geld kosten. Inwerktijd, voor de nieuwe medewerker en diens directe collega's, om zomaar iets te noemen. En kosten van het aannemen (en vervangen) van iemand die binnen 3 maanden toch niet de juiste blijkt te zijn.

Ik ben ook maar een mens, dol op feiten of niet.

En dus ben ik blij met mijn assistent die me vanochtend met opgetrokken wenkbrauw vroeg "Alle drie uitnodigen, Gonnie? Weet je het zeker?"

Dat ene zinnetje scheelde me weer tijd, en geld.